

TIỂU-THUYẾT N. 56

CỦA ĐƯỢC-NHÀ NAM

TÌNH NGAY

TRỊNH - THẨM TIỂU-THUYẾT LY GIAN TRỌNG - NHŨN

— DỊCH-THUẬT —

CHƯƠNG THỨ MƯỜI BA

— Ông phải nhớ rằng tôi cho ông ben để bão lụt rồi.

— Phai, mà không trả vốn chở lúa nòi tôi cũng trả lời từ tết, vậy còn cầm mua - nán chí nữa?

Nghé nói nêu tròn lõi, lão cho vay không bằng lòng cho rằng nói lái là như thế nhoi, nên đáp lại cách gay gắt rằng :

Tôi không phản văn thi hết. Đặt ra hè không phản thi phải trả lời ấy là lão cõi-nhiên. Nhưng

tôi nói cho ông biết rằng thầy tôi đã ông để người làm. Nếu tôi bỏ buoc làm gặt thì ông chắc phải chay trả cho tôi lấp-lết giào-

— Chay đây cho ra mà chay.

— Ấy, không ra ông cũng phải chay, ché đế tôi kiêm luu ra đây còn ché danh giá của ông. Tôi gửi lại một lần nữa ràng biện

giúp tôi gấp cần dùng tiền

thì cho ông hàn nứa.

Manh Tân nói mà gáu mấy

tiếng gấp-cần-dùng-tiền, làm

cho Lô Châu hỏi rõ :

— Tôi đã nói với ông, hết lời rằng tôi chay tiền chua ra.

— Như vậy tôi phải buộc long giao giấy nợ cho truồng-tà thi hành ông cho ông em.

— Tôi đã không tiền trả cho ông, nên ông kiện thi công thêm tên bao cho ông, ché iết

gi? Tôi cũng mà nghe, nếu tôi mất ché thi tiền đây mà trả cho ông? Ông có làm hai

tiết dùi mà tên bón thi có ché iết lợi chí. Vì ché phong

chay và đây đều ché phong

mang hòm quyề-lý.

Lô-Chau cầm tay gác :

— Thời ông biết vậy rồi, nhưng tôi đã ông ta khôn xứng gi

của Tzech-Tu-kia mì.

Lô-Chau gác đòn :

— Ông tý sao được, vì là tý

còn ché mang ché phai của tôi

— Tôi có thể làm ta cho ông

có mày hàn nứa, tôi hót mít

có tui. Tuy nhiên luras của

người thi mít sảng cõi liều.

Đến tôi ché tôi ché biết là tên của ông chưa muốn là vì không muốn để

xuất ra mua sắm. Ông ché không cho người ta biết là tên tài, được dâu. Vậy khuyên ông tốt, Lão Tân lật tav và cảm, ngo

chém ché Lô-Chau mì nói :

— Chú, thê thi hòi giao áo

nửa ông hót hating xài và tôi khỏi

mát công cho ông mang năm

ông vào dùi nêu o ô dò vây?

— Không rõ! ché ông biết

bày ché được Khoang hao lâu rẽ

ông sô rô và thiên hạ cõi cung

hết.

— Thời tôi biết rõ! Ông sẽ cười

được về giầu. Liệu sr hay không

thay kí, miêng cõi tên cho ông

như cây thi thái. Ó, việc này

Bach-Tuyet là phu phần với

tôi bón sô mai mây.

— Đầu phay.

— Thời mâu, kim miêng với tôi

him fô! Ông nói ra tôi đã biết

lý, mâu kôl khuyen ông dày

phai nói phái, chúng đêng

thôn hao niêu rồi, dày thi thi

như ché cho ông coi. Không

phai nói phái, chúng đêng

thôn hao niêu quan, nêu muôn

hòn bài ngán quan, nêu muôn

